

[Gert Petersen]

gøres, at dømme efter kommissionsdomstolens beretning endnu ikke var ført virkelig ud i livet i 1974? Ifølge kommissionsdomstolen er det jo en fortjeneste hos venstreforsvarsministeren, hr. Brøndum, at han opdagede, at den ikke var ført ud i livet, det var i 1974, og han fik så sat skub i efterretningstjenesten.

Kan man affinde sig med, at efterretningstjenesten – om det er igennem forsvarrets efterretningstjeneste, det er kommet frem, hvad politiets efterretningstjeneste gør, ved jeg ikke – lige indtil autodafeen den 10. juni i år opretholdt sin egen som organisationskartotek camouflerede personregistrering af folk, der beskæftiger sig med lovlig politisk virksomhed? Kan man affinde sig med, at efterretningstjenesten gennem sin agentbände aflytter militærnægternes generalforsamling? Er militærnægtere ikke en lovlig organisation i dette land? Kan man affinde sig med, at man gennem denne agentbände planlægger tyveri af dokumenter vedrørende kampen mod fællesmarkedet fra et lovligt politisk parti, ud fra en eller anden mystisk betragtning om, at de, der bekæmper fællesmarkedet, også er mod NATO og dermed mod dansk udenrigspolitik, og så er det altså på kanten af nedbrydende virksomhed, kan jeg forstå? Jeg ville også meget gerne have defineret begrebet »nedbrydende virksomhed«.

Kan man affinde sig med, at når forsvarsministeren så sent som sidste onsdag bliver spurgt, om forsvarrets efterretningstjeneste fortsat har planlagt agenter og infiltrationsfolk i loyrlige politiske organisationer, så svarer han: det kan jeg ikke svare på? Hvorfor kan forsvarsministeren ikke sige nej til et sådant spørgsmål og dermed basta: selvfølgelig har forsvarrets efterretningstjeneste da ikke planlagt agenter i loyrlige politiske organisationer, hvad skulle den det for? Det sagde forsvarsministeren ikke. Han sagde: det vil jeg ikke udtale mig om. Og så må vi andre jo drage vore konklusioner.

Endelig: kan man affinde sig med, at samme forsvarsminister på spørgsmålet om, hvad der skete i en afdeling i hans ministerium, må svare: det ved jeg ikke; jeg ved da ikke, hvad der er sket; jeg ved da ikke, hvad det er for nogle navne, der står skrevet op, og hvad for nogle agenter de har haft og sådan noget, det må I meget have mig undskyldt? Ja men altså ærlig talt!

Hr. Hagen Hagensen og andre har herfra talt om ministeransvar. Det hørte vi også for to år siden. Nu bliver vi snart nødt til at tage det dér med ministeransvaret alvorligt. Jeg er ikke ude på noget, der ligner heksejagt. Jeg mener, at ministeren har et stort arbejde, og det er vanskeligt at kunne overkomme det hele, men hvis der skal være mening i al den tale om ministeransvar, at ministeren alene har ansvaret osv., så er der grænser for, hvor længe folketetinget, hvis det skal bevare sin egen selvrespekt over for befolkningen, kan affinde sig med denne situation.

Jeg ville foretrække, at man skabte et sådant kontrolorgan, for jeg tror ikke, at en enkelt minister kan overkomme den kontrolopgave alene, selv om det parlamentariske ansvar naturligvis må ligge hos ham. Det må helt åbenbart være en meget stor opgave at følge med i, hvad efterretningstjenesterne foretager sig, og forhindre misbrug. Jeg synes, det er for meget at lægge over på en enkelt mands skuldre. Ellers undgår man ikke på et eller andet tidspunkt den helt store skandale med deraf følgende rigsretsanklage osv.

Wilhelm (VS):

Jeg forstår ikke helt teknikken her med, at vi åbenbart skal bruge vores taletid, før ministeren vil svare, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Så må vi fortsætte med korte bemærkninger til den tid.

Må jeg først sige til hr. Gert Petersen, at det er nu nødvendigt at tage den debat også på venstrefløjen. Vi mener faktisk, at dette tilslører de problemer, der er med efterretningstjenesterne. Vi har i VS for længst draget en anden konklusion, nemlig at vi er imod disse efterretningstjenester, ønsker at få fjernet enhver bevilling til dem, fordi vi bedømmer deres funktion sådan, at de er et led i statsmagtens mulighed for at intimidere politiske modstandere. Jeg synes, at det, der er kommet frem, beviser, at dette er det primære led. Vi har aldrig set funktioner fra disse tjenester, som kunne have en vis berettigelse, og som ikke kan karakteriseres som ganske almindelig politivirksomhed. Derfor.

Jeg mener, det er forkert, når hr. Gert Petersen slutter, at når samtlige borgerlige partier afviser forslaget, er det et udtryk for, at der kunne komme oplysninger frem. Det tror